

Pieni Suomen kansa, katkoo kahleitansa

Tumman matalat kaulushaikaran kutsuäänet kantautuvat taas kevään hämäriin, lämpimiin, tyyniin öihin. Pohjolan perukoille matkaavien joutsenien monilukuiset parvet levähdyspaikoillaan tuovat myös oman osansa keväisten öiden äänien valikoimaan. Vaikka talven aika lyhyeksi jäikin, niin kevät sentään on aina kevät. Uuden kasvun alku, vuoden kohokohta, tuoksujen ja lämmön vuodenaika.

Kevään karnevaalia, vappua on taas juhlistettu oikein olan takaa. Kuten juhannuksenkin, myös vapun vilkkain juhlinta tapahtuu edellisen päivän iltana. Kummassakin tapauksessa juhlan alkuperäinen tarkoitus on hukkunut kosteaan juhlintaan. Tämänvuotista vappua hillitsee sen osuminen melkein keskelle viikkoa, vaikka mitäpä yhden perjantain työpäivän menetys tässä kansantaloudellisessa tilanteessa paljoo painaa.

Etelän suurissa kaupungeissa, tai miksei myös pohjoisen pienemmissä, järjestettiin vielä 80-luvulla vappumarsseja työläisten juhlan kunniaksi. Banderollien alle saatiin kokoontumaan suuri joukko innokkaita aatteen kannattajia. Nykyään marssit ovat vain varjo entisestä, aatteen värikin on haalistunut. Samat laulut jotka muinoin saivat porvarin nukkumaan levottomasti, ovat nykyään sanomaltaan vain kaikuja menneisyydestä.

Takavuosina, kun vielä vanha valta vallitsi suuressa rajanaapurissamme, oli vappu vuoden suurin juhla. Punaisen torin poikki vyöryi tankki ja ohjus poikineen. Taivaan tummensivat hävittäjäkoneiden lautat. Eetteriin singahteli tulikivenkatkuista propagandaa mahtipontisten puheiden muodossa. Ei ole paljon muuttunut meno ja uho nykyisen hallitsijan palattua samaan. Naapurimaan alueen haltuunottoakin oli tuon hassun pikkumiehen mukaan vain historiallisen vääryyden oikaisua. Jos näin oli, niin ei tule työstä puutetta, suuren naapurin lähihistoriassa kun riittää historiallisia vääryyksiä.

Vielä muutama viikko kun maltetaan odottaa, päästään jälleen valitsemaan eurokansanedustajia, eli tuttavallisemmin meppejä. Kuka muistaa enemmän kuin kaksi nykyistä edustajamme? Kuka muistaa edes yhtä nykyistä?? Valtakunnallisia vaaleja järjestetään toisina vuosina useitakin, tänä vuonna vain nämä yhdet, ja siltikään ei äänestysintoa tunnu ainakaan etukäteen olevan. Osasyynä saattaa olla vaalien ajankohta lähes kesän ja helteiden keskellä, toisaalta valituksi tulevien vähäinen vaikutusvalta Euroopan parlamentin satojen muiden meppien joukossa. Epäselväksi tavalliselle äänestäjälle jää mistä oikeastaan valitut edustajamme pääsevät päättämään vallan keskipisteen äärelle. Epäselvää ei kuitenkaan ole se että palkkiot edustajille ovat, jos eivät ruhtinaalliset, niin ainakin huomattavat, kulukorvauksista puhumattakaan. Ehdokkaiden vaalimainonta ja varsinaisten vaalien järjestäminen maksaa yhteiskunnalle selvää rahaa. Paljon halvemmalla selviäisi, jos vain laitettaisiin väestörekisterikeskuksen tietokoneet raksuttamaan ja valitsemaan sattumanvaraiset henkilöt edustamaan Suomalaisia Euroopan parlamenttiin.

Säästöjä ollaan hakemassa myös kotikaupungissani. Henkilökunnan lomauttaminen on valittu säästöjen toteuttamistavaksi. Lopputulos säästämisestä vain tuskin tuo lisäeuroja kaupungin kassaan, pakolliset kaupungin velvoitteet kun on hoidettava lomautettavien poissa ollessakin. Lisäksi maksamattomat palkat, vaikka eivät kaupungin kassasta poistukaan, jäävät pois pyörittämästä paikallista liike-elämää, verotulojen vähenemisestä puhumattakaan.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi